

2016 Desember | 60. årgang | Nr. 4

Menighetsbladet

for Byåsen og Sverresborg

Folkekirken fortsetter!

4 Skolegudstjeneste
og kulturarv

6 - Lettelse å
være meg selv

10 Portrettet:
Anna Lian

17 Møllemarken
ved Skjelbreia

INNHOOLD

Murer må vike	s 2
Enda en oppdatering?	s 3
Hvorfor skolegudstjeneste	s 4
Fotball forener	s 5
Det er verdt det	s 6
Trosopplæring Byåsen	s 7
Trosopplæring Sverresborg	s 8
Portrettet: Anna Lian	s 10
Barndom i forandring	s 12
Kirketorsdag	s 13
- Stort å jobbe i kirken	s 13
Møllemarken ved Skjelsbreia	s 15
Slekters gang	s 16
Det skjer	s 17
Gå på gudstjeneste!	s 18
Menighetsinfor	s 19
Gjesteskribent: Hege Merakerås	s 20

Menighetsbladet for Byåsen og Sverresborg

Utgiver: Menighetsrådene
Opplag: 12.275
Neste nummer: Mars 2017
Frist for stoff: 5. februar 2017

Redaksjonskomité:
Per Ottesen
Tor Asle Kleveland
Ivar Selmer-Olsen
Hans Kristian Solbu
Steinar Leirvik, redaktør
Design og layout: Skipnes AS

Kasserer og annonseansvarlig:
Ingrid Eikli Heggset
994 36 000

Kontonummer menighetsbladet:
8601 43 54389
Takk for din støtte!

FORSIDEBILDET

Foto: Amanda Gerhardsen

TAKK FOR DIN STØTTE

Vi trenger sin hjelp for å gi ut menighetsbladet. Takk for at du bruker vedlagte giro eller gir støtte til konto **8601 43 54389**

REFLEKSJONER

Tekst: Camilla Winsnes. Illustrasjon: Zaki Baboun

Murer må vike

For noen år siden feiret jeg jul i Betlehem. Det å være i Det hellige land når det er jul er spesielt. Det er mange ting som var spesielt med det. På den ene siden er du nær der hvor alt skjedde den gangen da Jesus ble født og på den andre siden er du vitne til konflikt på høyeste nivå. Rundt Betlehem er det en 9 meter høy mur som skiller menneskene på begge sider av konflikten fra hverandre. Muren er provoserende og gir meg en håpløs følelse om at fred ikke er mulig. Hadde Jesus blitt født i dag, hadde ikke Maria og Josef kommet seg inn gjennom sikkerhetsoppbudet og fram til Betlehem.

En skulle tro at konflikten overskygget forventningen om julefeiringen, men nei, slik er det ikke. Det som var så sterkt, var å kjenne at når julen endelig kom, fyltes gatene med forventning og fest. Betlehem oser av mennesker på julaften. Det er parader av speidere og sekkepipere. Plassen foran fødselsgrotten er stinn og køen ned til grotten er lang. Når du kommer inn i grotten så er det ikke mye i den som minner om stall og fjøs. Her nede er det prester, røkelse, turister og pilegrimer i skjønn forening. Kebab og falaffel ble julemiddagen dette året og selv om det ikke er det samme som ribbe og sosisser, så ble det høytid over dette måltidet også.

Vi feiret julegudstjeneste i den Lutherske kirken i Betlehem. Gudstjenesten var på arabisk, så vi skjønte ikke mye. Men da gudstjenesten skulle avsluttes sang vi «Glade jul» sammen, på vårt eget morsmål. Det ble et sterkt øyeblikk. Da kjente jeg meg hjemme.

Denne julefeiringen hadde jeg en opplevelse av å være langt hjemmefra. Langt fra alt det kjente og allikevel så nær noe av det viktigste i mitt liv; troen på at Gud ble menneske og kom til verden med budskap om fred.

Jesus gir oss forventninger om at Gud ikke har glemt vår verden og at fredens vei ikke er å bygge murer, men å bygge relasjoner. Gud ønsker en relasjon til oss mennesker og viste oss det gjennom Jesus sitt liv.

Velkommen til kirken i adventstiden og julen. Jeg tror trassig at fred er mulig og at murer og våpen til slutt må vike for freden. Det er budskapet til oss i år også!

«Ære være Gud i det høyeste,
og fred på jorden
blant mennesker Gud har glede i!»

KJÆRE LESER

Tekst: Hans Kristian Solbu

Enda en oppdatering?

Jeg liker ikke oppdateringer. De kommer i vegen, de tar tid og noen ganger er det sånn at jeg ikke finner fram lenger etter oppdateringen fordi systemet er forandret. I det hele tatt, jeg er ikke så god på forandringer. Jeg er nok ikke helt ulik Kasper i Kardemomme by: **Vi har det bra som vi har det!**

Nå er det den tredje utgaven av Fadervår vi holder på med i min levetid. Jeg vokste opp med «helliget vorde ditt navn», og så ble det «la ditt navn holdes hellig», og nå er det blitt «la navnet ditt helliges». Er det nødvendig?

En av de viktigste oppgavene for et trossamfunn er å være tradisjonsbærer, - det vil si å bringe videre tro og fortellinger fra generasjon til generasjon. Og kanskje mer enn noen gang trenger vi at noe er gjenkjennelig. Samtidig kommer vi ikke utenom at denne troen og disse fortellingene må tolkes inn i enhver ny tid, ellers kan de etter hvert bare bli museumsgjenstander. Ikke at museumsgjenstander er uviktige, men vi kan ikke leve bare med det som hører fortiden til. For å si det sånn: Presten kommer ikke med hest og karjol lenger, men på el-sykkel.

Ved årsskiftet 2016/2017 skjer en forandring jeg faktisk har sett fram til svært lenge: Da er det definitivt slutt på at Den norske kirke er statskirke. Det er mange gode grunner til at statskirken bør opphøre. Én grunn er at det ikke passer seg at staten holder seg med et eget trossamfunn i et flerkulturelt og livssynsåpent

samfunn. En annen god grunn er at det ikke er godt for kirken å være koblet direkte til makten i samfunnet.

Men vi begynner ikke på skrætsj ved årsskiftet. Selv om det blir en del interne prosesser knyttet til organisering og strukturer, vil Den norske kirke være svært gjenkjennelig. Den vil, som alle andre trossamfunn, få offentlig støtte fra stat og kommune. Men vi ser nok for oss at den økonomiske situasjonen likevel vil bli mer usikker. Vi ser også for oss at behovet for at vi som hører til i menighetene våre engasjerer oss i økende grad, slik at vi kan opprettholde og utvikle et levende kirkeliv.

2017 er også et viktig år på en annen måte for Den norske kirke. Dette året markerer vi at det er 500 år siden reformasjonen startet. Og reformasjonen representerte en dramatisk forandring, ikke bare for kirken, men for landene og for tenkemåten i hele Europa. En slik markering vil gi oss god anledning til både å bli mer bevisst på vår tradisjon og til å oppdatere den. Og en av de tingene Martin Luther var veldig tydelig på var at dåpen er det helt sentrale i forståelsen av hva det er å være kristen og være menighet. Så når det gjelder hvem som hører til i kirken, holder vi sterkt på tradisjonen.

Så velkommen over til en velkjent og levende og utfordrende Den norske kirke fra 1. januar 2017!

Jul på timeplanen

Hva lærer barn og unge om jul? I Læreplanen for grunnskolen står det mye om at elevene skal lære om vår kristne og humanistiske tradisjon, verdier og kulturarv. Julehøytiden er kanskje den viktigste og mest tradisjonsrike høytiden vi har. I klasserommet kan elevene tilegne seg kunnskap om flere ulike juletradisjoner, men jeg tror det først er når elevene er tilstede på skolegudstjenesten de får forståelse og kjennskap til hvordan

hjemmet. Fritaksretten forteller oss at religion og livssyn er så viktig at foreldre kan søke fritak fra skolegudstjeneste og andre aktiviteter som foregår i skoletiden. Elever som ikke ønsker å delta på skolegudstjeneste, får delta på skolens alternative tilbud.

I Bystyret 27.10.16 ble det et knapt flertall for å vedta at skolene i Trondheim skal praktisere aktiv påmelding til skolegudstjeneste eller alternativt tilbud på skolen, og ikke aktiv avmelding for de som ikke

Hvorfor skolegudstjeneste?

Det nærmer seg jul! I butikkene, på skolene og barnehagene, på TV og nettet. Det er ikke tvil, det er jul, i år også!

en tradisjonell kristen julehøytid kan markeres i en kirke. Det er også en vesentlig forskjell mellom å lese om en fotballkamp i Adressa og å sitte på tribunen på Lerkendal.

I kirka får elevene oppleve juleglede, julehøytid, julelys, julemusikk og julefred. De får høre juleevangeliet, synges julesalmer og oppleve kristen og humanistisk arv og tradisjon i praksis. En annerledes time i et annerledes rom.

Nissebarn og Jesusbarn

Jeg er mamma til 3 unger. Desember er en måned med mye innhold! Det er julekrybbe i stua og NRK Super-julekalender på TV, det pyntes med engler og nisser, det spilles julesalmer og julehit, vi spiser luciaboller og nissegrøt, det er julefrokost og juleavslutning, det er julekos og (dessverre muligens) julestress... Det er et vell av aktører som, bevisst eller ubevisst, oppdrar den yngre generasjon: Hva handler jula om? Som forelder utfordres jeg til å spørre meg selv: Hvilke tradisjoner og verdier synes jeg er viktig for mine barn? Elever som er med på skolegudstjeneste får en påminnelse om hvorfor vi har en kristen høytid vi kaller jul, de får høre om hvem som først kom med budskap om «fred på jord». De lærer om hvorfor lys, stjerner, hjerter og engler er viktige symboler og kunstuttrykk i jula, og hvordan komponister og diktere i århundrer har laget vakker musikk knyttet til denne høytiden.

Flerkulturelt og flerreligiøst samfunn

Tro og livssyn er en privatsak, men eksisterer ikke bare i hjemmet eller i tros- og livssynssamfunn. Tro og livssyn er også en del av det offentlige rom, om en liker det

eller ikke. I et flerkulturelt og flerreligiøst samfunn er det viktig at vi får kunnskap om alle elevers kultur og religion, men husker vi også på vår norske 1000 år gamle arv?

Jeg tror det er umulig å gi barna en nøytral oppdragelse, men som foreldre prøver vi å gi dem kompetansen vi tror de trenger i livet. Kanskje er det lettere å forstå og respektere andres kultur, religion og historie, hvis man forstår sin egen? Kunnskap og kjennskap skaper trygghet og respekt.

Nye nordmenn har med seg tros- og livssynspraksis fra andre religioner, og flere av dem er svært bevisste på at det også er viktig å delta på kristen skolegudstjeneste. Har de skjönt noe vesentlig? En skolegudstjeneste er ikke et livssynsbasert tilbud basert på elevers religiøse tilhørighet, men et sted for å lære.

Noen spør: Kan ikke de som vil ta med barna sine på gudstjeneste utenom skoletiden? Så klart kan de det, men skolegudstjenesten er noe mer. Med estetikk, opplevelse og gjerne med vekt på elevinnslag, er gudstjenesten spesielt designet og tilrettelagt for de ulike årstrinnene på skolen. Skolegudstjenesten er en del av skolens generelle virksomhet, og er ikke en del av KRLE-faget. Skolegudstjenesten begrunnes i generell del av Læreplanverket for Kunnskapsløftet, Grunnskolen. Den utdypes formålsparagrafen i opplæringsloven, angir overordnede mål for opplæringen og inneholder det verdimeslige, kulturelle og kunnskapsmessige grunnlaget.

Påmelding til skolegudstjeneste

I det livssyns åpne samfunnet trenger vi også fritaksretten. Opplæringen i skolen skal skje i samarbeid og forståelse med

ønsker å delta på skolegudstjeneste. Ny praksis legger et større ansvar på oss foreldre – Hvilken kulturarv vil vi gi barna våre?

Skolegudstjenesten er en flott samarbeidsarena der elever, ansatte ved skolen og staben i kirka samhandler. I desember 2015 deltok 51 av 58 barne- og ungdomsskoler i Trondheim, på totalt 76 skolegudstjenester. I alt var 15 574 tilstede på disse gudstjenestene! Over 15 000 ulike mennesker, med ulik grad av tros- og livssynstilhørighet. Alle elever og foresatte, og deres overbevisning, skal bli ivaretatt. Skolegudstjenesten skal oppleves samlende, ingen skal måtte stå til rette for sitt livssyn. Det er heller ingen som skal oppleve seg krenket eller inkludert i et livssyn de kommer for å observere.

Foreldre/foresatte er velkomne

Kunnskapsministeren Torbjørn Røe Isaksen er tydelig: «Julegudstjenesten har en naturlig plass i skolen og er en del av skolens kulturformidling. (...) Skolegudstjenesten har lang tradisjon og har stor oppslutning i den norske skolen: Jeg er glad for at mange skoler tilbyr elevene å besøke kirken og være med på en skolegudstjeneste.» Skolegudstjenesten er selvsagt også åpen for foreldre/foresatte. Kanskje kan du avspasere en time i desember? Kanskje skulle du unne deg selv å få med deg ungen/ungdommens skolegudstjeneste? Tror ikke du vil komme til å angre! God jul!

AUD KRISTIN SALTVIK AASEN, mor til tre, tidligere allmennlærer, menighetspedagog og diakon, jobber nå som rådgiver ved Nidaros bispedømmeråd og Nidaros biskop

Fotball forener

Erlend Skårsmoen (38) er far og fotballtrener for Astor jenter 9 år. I tillegg har han engasjert seg for å gi et annerledes tilbud for enslige, mindreårige flyktninger. Ungdom som har flyttet til Trondheim, og som ikke er så lett å fange opp i vanlige idrettsaktiviteter.

Tekst: Steinar Leirvik

Barrierer kan handle om økonomi, språk og kultur. Men erfaringen er at fotball kan forene på tvers av det som skiller:

- Fotball er utrolig universelt! Enten de kommer fra Syria eller Eritrea, så kan vi spille fotball sammen. Jeg er med og spiller selv også, og jeg håper etter hvert at vi kan få med oss litt flere norske ungdommer! Her er det plass for alle, sier Skårsmoen.

Gruppen med enslige, mindreårige flyktninger kommer alene til Norge. Flere bor i bofelleskap i starten, men i aldersgruppen som tilsvarer junioralder i fotball, er det mange som bor på hybel for seg selv. Erlend Skårsmoen har et hjerte som banker for denne gruppen.

- Uvant med kuldegrader!

Som styremedlem i Astor, ser han også at det ikke er alle som passer inn i det ordinære idrettstilbudet:

- Siden mai har vi tilbudt en lavterskel fotball-økt på Astorbanen 1 gang pr. uke. Vi ønsker at det skal være gratis og lett tilgjengelig. På siste trening var det 14 ungdommer. Noen av dem har knapt opplevd kuldegrader tidligere, og da er det en ny erfaring å spille ute i minus 10! Vi kan sikkert prøve å få til innetreninger, men det er ikke noe problem å spille fotball ute på Astorbanen gjennom vinteren, sier treneren og fortsetter:

- Det er stor variasjon i gruppa, både med tanke på bakgrunn og ferdigheter. Det fine er at fotball forener. Ungdommene er fra 16 til 18 år, og de fleste er rekruttert gjennom barne- og familietjenesten i kommunen. Noen av spillerne har blitt ivrige og har lyst å stille lag til en futsal-turnering i vinter!

Gleder og utfordringer

- Tilbudet har stabilisert seg mer og mer, og jeg synes det går veldig bra. Det er en god tilbakemelding for meg når ungdommen kommer tilbake på trening! Samtidig er det klart at det er en del utfordringer med tilrettelegging og oppfølging. Noen bor på en helt annen kant av byen, og da er det ikke alltid like lett å komme seg til Astorbanen, sier Erlend.

Han har selv vært engasjert i Redd Barna og har jobbet med enslige mindreårige flyktninger i flere år. Som lokal fotballleder har han sett at dette er en gruppe som er vanskelig å nå. Samtidig som trening blir ekstra viktig:

- Denne gruppa med ungdommer har veldig godt av å komme ut, bruke kroppen sin og få tenkt på andre ting. Det er veldig bra for dem å møte norske ungdommer, og jeg skulle gjerne hatt med flere på søndager klokka 15.30 på Astorbanen. Her er det mange gyldne øyeblikk, og jeg opplever at dette gir meg mye tilbake, avslutter Erlend Skårsmoen.

Det er verdt det!

Tekst og foto: Hans Kristian Solbu

Han har nok spurt seg selv en del ganger om det var verdt det, men er han ikke i tvil: Det **er** verdt det!

Anders Malum bor i øverste etasje i en av høyblokkene på Nyborg og har flott utsikt mot marka. Og han liker å bruke marka. Opprinnelig er han sauebonde fra Singsås, han har vært gift med Inger og har fire voksne barn og tre barnebarn. Ved siden av gårdsarbeidet hadde han en del andre jobber i hjembygda bl.a. ved posten og samvirkelaget. Nå er han hjelpepleier i hjemmetjenesten i Trondheim kommune, og trives godt med den måten å arbeide på. Han bor for seg selv og er homofil. Anders sitter i Sverresborg menighetsråd, og syns bl.a. oppgaven med å være kirkevert ved gudstjenestene i Havstein kirke er trivelig. Og så har han vært med i styret for Åpen Kirkegruppe for homofile og lesbiske i Trøndelag (ÅK) i flere år.

- Vi var ganske unge da vi giftet oss, jeg var 22 år og Inger 20, forteller Anders. Vi hadde tvillingene fra før og så kom det etter hvert to barn til. Jeg tror nok at jeg har visst det hele livet at jeg er homofil, men jeg snakket ikke med noen om det. Jeg gjorde vel egentlig bare det som jeg trodde var forventet av meg: overtok gården og stiftet familie. Og vi hadde det egentlig veldig fint sammen på mange måter, og jeg hadde ikke noen tanke om at jeg lurte Inger da vi giftet oss. Det var en langvarig prosess å finne ut av det for meg, - krevende å akseptere at jeg er skapt «sånn», at jeg ikke var «normal». Til slutt handlet det vel egentlig om jeg skulle avslutte livet eller om jeg skulle fortelle til Inger at jeg er homofil. Nå er det 18 år siden jeg fortalte det. Inger flyttet ut med ungene og vi ble skilt.

Grusomt, men likevel verdt det

- Det var et stort tap for meg at jeg mistet den daglige omsorgen for ungene. Jeg hadde dem bare annenhver helg og i feriene. Og jeg lurte virkelig på om tapet av familien var verdt det. Men jeg er ikke i tvil, for nå får jeg være meg selv. Nå lever jeg sant. Derfor er det verdt det. Samtidig skjønner jo nå at det sikkert kunne være ganske så strevsomt for Inger å skulle følge opp fire unger alene sammen med full jobb, selv om jeg ofte følte at det var hun som var privilegert. Samtidig så tror jeg at det vi gjorde var best for ungene, at de slapp å flytte mellom Inger og meg hver uke. Jeg har heldigvis hele tiden hatt en fin relasjon til ungene og samarbeider godt med Inger. Hun har forresten kjøpt gården jeg kommer fra, hun bor der, sammen med mine foreldre, og driver med sau ved siden av annet arbeid. Det er også fint for ungene, for det er der de føler seg hjemme.

- Singsås er vel et nokså gjennomskiktig samfunn. Hvordan var det «å komme ut»?

- Det var nok en del snakk om det rundt omkring, men det roet seg ganske fort. Og jeg tok kontakt med skolen og snakket med ungenes lærere slik at de var informert og kunne snakke åpent om det. Så det gikk egentlig ganske greit, men samtidig var det godt å komme til byen å være litt anonym.

Det er en ufattelig lettelse og glede at jeg nå kan få være meg selv. Samtidig så ligger det nok noen forventninger og fordommer der om hvordan man skal være når man er homofil. Fordommer som jeg selv også kan ha. Så det er også en prosess å finne ut av hvem man er og hvordan man skal være også etter at

man har kommet ut. Og det hjelper godt å møte unge folk, f.eks. på jobben, som har et helt avslappet forhold til det hele: «Hva er problemet»?

Kirke og homofili

Anders syns nok at prosessen i Den norske kirke med å åpne opp for de

homofile har tatt lang tid. - Men kanskje var det nødvendig, og kanskje har det vært med på å modne hele samfunnet. I alle fall er jeg glad for at kirkemøtet vedtok at likekjønnede også skal få gifte seg i kirka. Det skal vel vedtas liturgi for det på kommende kirkemøte. Åpen Kirkegruppe har betydd mye for meg,

for gjennom den gruppa har jeg møtt mye aksept i kirka. Det har vært viktig å kjenne trygghet for at jeg ikke plutselig, f.eks. under en gudstjeneste, skulle møte utsagn som var nedverdiggende. Jeg har reist meg og gått fra en gudstjeneste en gang da presten begynte å snakke om at skilsmisse og homofilt samliv var tegn på

forfall i samfunnet. Jeg føler nok at det er i Den norske kirke at akseptasjonen er sterkest og at det er mye strengere i en del frikirkelige miljø.

Trua mi har vært viktig i livet mitt iallefall de siste 25 åra. For meg er Gud kjærlighet og raushet. Som kirkevert en søndag på Kirkesenteret ble jeg spurt om å være med å dele ut nattverd sammen med presten. Det var en flott opplevelse for meg. Jeg som for mange år siden lurte på om jeg var verdig til å kalle meg en kristen, fikk stå sammen med presten å dele nattverd til menigheten. Det var stort! understreker Anders.

Jul

- Julia nærmer seg, og det er mange som strever med hvem de skal være sammen med og hvordan de skal gjøre det i jula. Hvordan feirer du jul?

- Ja, det er virkelig mye med jula, mye følelser. Så det var ikke bare enkelt for oss heller. Vi prøvde å ha fokus på hva som var best for ungene. De første årene etter at Inger og jeg var skilt, var ungene annethvert år hos henne og hos meg. Og de årene de ikke var her, jobbet jeg mye. I helsevesenet er det ikke vanskelig å få vakter i jula. Men vi har også feiret jul sammen, der hvor Inger bodde. Nå er ungene blitt så store, så det er blitt noe enklere. I år skal vi, både Inger og jeg, feire jul hos sønnen vår og to av døtrene våre skal også være der med sine familier. Det blir fint.

Jeg har også feiret jul sammen med gode venner, og det har også vært fint. Men uansett det viktigste for meg er at nå slipper jeg å leve falskt og at jeg kan være den jeg er.

Maria

Gunn

Faste aktiviteter

Byåsen Pre Soul Children øver **mandager i partalluker kl. 17.30.**

Byåsen familiekor øver **mandager i oddetalluker kl. 17.30.**

Byåsen KFKUK-KFUM speidergruppe har samling **onsdager kl. 18.00** ved Haukvatnet.

Søndagsskole: **Søndager** unntatt ved familiegudstjenester.

Babysang: **Tirsdag kl. 11.00 og 12.00.** Oppstart 10. januar

Shelter ungdomskafé: **Tirsdager kl. 18.00-22.00** og **fredager kl. 19.00-23.00.**

Lys i mørketida

Høsten for barn i Byåsen menighet har vært preget av fortellinger. Det er 4-, 5- og 6-åringene som har fått hørt flest av dem, og det startet med «Skapelsen» på 4-årsbokgudstjenesten i september, der Byåsen kirkes barnehage bidro. Utover høsten har det vært klubb for 4- og 5-åringer i kirka, og for 6-åringer på Stavset, Hallset og Byåsen skoler. På 6-årsbokgudstjenesten i oktober fikk alle høre fortellingen «Sønnen som kom hjem», og nærmere 60 6-årsbøker er delt ut. Det må være ny rekord! I november har vi hatt 1. trinn fra skolene på besøk i kirka, det har vært mange innom på Babysang i høst. «Lys våken» for barn som går på 6. trinn, innleder adventstida i Byåsen kirke. Ei tid for å tenne lys og kjenne på forventning og glede, men også andre følelser. I kirka inviterer vi barnehager til Krybbevandring, og det blir julekonsert med «Mot jul», der blant andre Byåsen Pre Soul Children og Byåsen Familiekor medvirker. Søndag 8. januar feirer vi Hellig Tre Kongers dag med juletreffgudstjeneste.

Viste du at...

- Shelter utvider med en åpningskveld i uka!
- Torsdager blir fra januar av vår aktivitetsdag

DESEMBER

11. Lysmesse med speidergruppa
11. Carpe Diem juleavslutning
12. Mot jul – julekonsert

JANUAR

8. Juletreffgudstjeneste kl. 11.00
27. Tårnagentdag (3. trinn)
29. Familiegudstjeneste Tårnagent

FEBRUAR

27. Fra fest til faste

MARS

Påskevandring for barnehagebarn

APRIL

5. Påskemysteriet (4. trinn)
17. Påskelovsangen
23. Familiegudstjeneste

Glimt fra ungdomsarbeidet

I løpet av høsten har ungdommene i Byåsen kirke vært aktive på mange fronter. Vi kickstartet året med å dra på leir til Åsenfjord. Nydelig vær, padling, aktiviteter og sosialt samvær er stikkord fra denne turen. Lederkurset vårt var på tur til Åre i Sverige helga etter, og gledelige 25 fjorårskonfirmanter fra Byåsen menighet deltar på årets lederkurs. Hele 26 ledere var med på konfirmantleir på Oppdal og bidro til å lage en flott leiropplevelse for de 90 Høstleirkonfirmantene. I skrivende stund forbereder vi oss til Ungdomsgudstjeneste, hvor Candeo Tensing, Shelter kafé og ungdomsrådet vårt er involvert i planlegging og gjennomføring. Det er stas å kunne jobbe med en så fin gjeng! Det er nok en gang tydelig at Byåsen kirke er et viktig sted for mange unge på Byåsen.

Dette kommer!

15. januar Ung Messe i Sverresborg kirkesenter
29. januar Carpe Diem Lederforum
12. februar Carpe Diem
- 2.-5. mars Vinterleir
- 24.-26. mars Musikal
23. april Ungdomsgudstjeneste

Fra fest til faste

27. februar arrangeres karneval og gudstjeneste ved inngangen til fastetiden. Alle som har lyst til å kle seg ut, leke leker og være sammen med andre familier, er hjertelig velkomne.

Tårnagent

27. januar inviteres alle som går på 3.trinn til Tårnagentdag i kirka. Vi skal bli godt kjent med kirka, løse rebuser, høre fortellingen om David og Goliat, og de som vil får klatre opp i kirketårnet. Invitasjon kommer i posten.

Amanda

Babysang

Velkommen til babysang **mandager i skoleuker klokken 12.00** i Sverresborg kirkesenter. Det serveres enkel lunsj for en tier etter sangstunden. For mer informasjon se vår Facebook-gruppe Babysang i Sverresborg kirkesenter. Kom med den stemmen du har, for barnet er det den vakreste av alle!

LysVåken

Overnatting i kirken for deg i 6. og 7. klasse!

Første adventshelg hvert år inviterer kirker i hele Norge til overnatting og feiring av Lys Våken! Sverresborg og Ilen menigheter inviterer helgen 26.-27. november til overnatting i Sverresborg kirkesenter. Invitasjon kommer i posten. Sett av datoen, og meld deg gjerne på allerede nå!

Hellige tre kongers fest

Torsdag 5. januar inviterer vi til en litt annerledes kirketorsdag, Hellige tre kongers fest! Det vil bli en kort sansevandring ved ankomst som leder opp til matsalen hvor vi spiser middag. Det serveres pølser i brød/lompe mellom kl. 16.00-17.00, kom når det passer! Ca kl. 17.10 dramatiseres fortellingen om De hellige tre konger, hvor barna blir invitert til å delta på stjernejakt. Etterpå vil det bli juletrengang, kroneverksted og utdeling av godteposer.

Tårnagent

En helg full av mysterier og oppdrag for alle 2. og 3.-klassinger i Sverresborg og Ilen menigheter! Som Tårnagenter vil barna løse oppdrag og mysterier og utforske kirken, klokkene og kirketårnet. Invitasjon kommer i posten. Tårnagentene 2017 er på en skolefriday 27. januar i Ilen kirke, med gudstjeneste kl. 11.00 i Havstein kirke søndagen etterpå.

SVB KRYBBBA

Annenhver onsdag samles ungdom fra 8. klasse og oppover på Sverresborg kirkesenter. Der har vi et sted og henge, ofte noe å spise, brettspill og god stemning. Følg med på Facebook «SVB-krybba»!

mini KRYBBBA

Hver gang vi arrangerer Kirketorsdag så er det også MiniKrybba fra kl. **17.15** for 5.-7. klassinger! Det foregår på ungdomsrommet i kirkesenteret, og ledes av eldre ungdommer. Det er brettspill, playstation og god stemning!

Kirke Torsdag

Har du lyst på ferdig middag sammen med andre i nabolaget? Velkommen til kirketorsdag én torsdag i måneden! Man kan være med på «full pakke» eller bare deler av ettermiddagen. I vinter vil det bli arrangert **24. november, 5. januar, 9. februar og 9. mars.**

Familiespeiding

Familiespeiding er et speider-tilbud der programmet er rettet mot hele familien, og hvor voksne og barn skal lære, lage og leke sammen. Det er ingen aldersbegrensning og er et lavterskeltilbud for alle som ønsker. Vi bruker stort sett den lokale marka til turer, og møtes en søndag i måneden. Nærmere informasjon om arrangement og turer blir annonsert her og på facebook under gruppen **Sverresborg familiespeiding. Her er alle velkommen!**

NOVEMBER

2. Krybba
7. Babysang
10. 4-årskurs i Havstein kirke
13. Familiegudstjeneste i Havstein kirke, utdeling av 4-årsbok
14. Babysang
16. Krybba
21. Babysang Gudstjeneste
25. Kirketorsdag, Babysang spesielt invitert
- 26.-27. Lys Våken
30. Krybba

DESEMBER

11. Lysmesse i Sverresborg kirkesenter
13. Luciafrokost i kirkesenteret
14. Sverresborg Familiespeider
14. Krybba, Juleavslutning
18. Familiegudstjeneste i Kirkesenteret, vi synger jula inn

JANUAR

5. Kirketorsdag – Hellige tre kongers fest
14. Ung messe-helg, Ungdomslederkurs
15. Ung Messe i Sverresborg kirkesenter
15. Sverresborg Familiespeider
16. Babysang
23. Babysang
27. Tårnagenter
29. Familiegudstjeneste – tårnagenter
30. Babysang

FEBRUAR

5. Sverresborg Familiespeider
6. Babysang
9. Kirketorsdag
9. Årsmøte Sverresborg Familiespeider
13. Babysang
26. Karnevalsgudstjeneste
27. Babysang

MARS

6. Babysang
9. Kirketorsdag
12. Sverresborg Familiespeider
13. Babysang
19. Familiegudstjeneste
20. Babysang
27. Babysang

APRIL

PORTRETTE

– Jeg tror på livet!

- Jeg tror på livet, men vi kan ikke følge et manus i møte med livet. Man må ta valg ut fra hva som skjer og oppstår. Det finnes ikke en fasit på hvert spørsmål og hvordan man skal leve. Anna Lian er trebarnsmor, forfatter, blogger, breddefotballfrue og skriver i Adressa under vignetten Signert. Og hun tok et kraftig skriftlig oppgjør i sin blogg mot Hans Rotmo om hverdagsrasisme.

Tekst og foto: Tor Asle Kleveland

– Hvordan er egentlig hverdagen din?

– Hverdagen blir veldig nærsynt når du får småbarn, i hvertfall når jeg er hjemme og i permisjon med ei jente på to måneder. Da blir det ganske oversiktlig siden det gjerne handler om å sove, spise og basale behov. Jeg kan ikke kalle meg Adressa-journalist lenger for jeg skriver bare litt i Signert og jeg blogger ikke så mye lenger heller. Jeg er bare en av flere som skriver under Signert-vignetten, men jeg får utløp for meningene mine i den. Hverdagen er hektisk og litt sånn

klisjeaktig tidsklemmehverdag føler jeg. Jeg er veldig småbarnsmor og da mister man litt verden rundt seg. Litt trist, men det nære blir veldig viktig og sånn må det jo være i en periode, for ungen skal jo ha mat til alle døgnets tider og jeg må passe på at den lever godt. Det er dette som er hovedjobben min i en periode nå. Da er det kanskje greit å koble av fra alt det andre litt også.

– Det blir et smalere fokus enn du har hatt før?

– Ja, det gjør det og det går fint i perioder, men nå har jeg to småunger under to år. De kom litt tett og da har jeg følt at jeg har gått og ammet sammenhengende i 2,5 år. Jeg har også en datter på ni år. Hun er adoptert og det er fordi vi ikke kunne få barn. Det var med eksmannen min. Vi prøvde å få barn som de fleste gjør og prøvde å få hjelp også, men det hjalp ikke. Da valgte vi å adoptere. Det var fantastisk bra at vi gjorde det. To år senere var barnet på plass. Så ble det et nytt ekteskap etter noen år og ny mann. Heller ikke vi fikk barn. Vi brukte også mange år. Da var det mye vanskeligere å adoptere. Vi ønsket å adoptere vårt første barn, men da var det stengt for adopsjon fra Etiopia og nærmere femseks års ventetid. Vi lyktes tilslutt og fikk god hjelp med nummer to. Så kom den siste som en liten overraskelse av seg selv. Sånn er livet. Det er veldig rart. Men vi kan ikke planlegge det. Alle har kommet på sitt underlige vis.

– Hvordan var det å føde selv for bare to måneder siden?

– Jeg føler på takknemlighet. Jeg trodde jo ikke jeg skulle få barn og nå sitter jeg med tre. For meg er det helt uvesentlig hvordan de

kom til. De er jo her og jeg er mammaen til alle. Kanskje DE tenker på det når de blir litt større. De ser forskjellige ut. De har ikke samme genene alle sammen, men det får vi ta når vi kommer så langt. Den eldste mener vi ligner på hverandre fordi vi har samme nese og brune øyne begge to, mens de to minste har blå øyne. Det betyr ikke så mye for de små, det betyr ofte mest for verden rundt oss har vi skjønt..

Hva tenker du om tro og tvil knyttet til livets store spørsmål og det at barn blir født?

– Jeg hadde et innlegg om dette for NRK engang da nummer to ble til og da sa jeg faktisk at dette er ikke et mirakel. Jeg takker legevitenenskapen, og ikke Gud for at hun ble til. Jeg har blitt mer og mer rasjonell med årene på sånne ting og så er jeg mindre rasjonell når du spør meg om tro og tvil. Jeg var litt anti-religiøs en periode. Jeg var ikke døpt, men ble det som 12-åring. Så ombestemte jeg meg som 14-åring og ville konfirmere meg borgerlig. Men man blir jo eldre og jeg liker det tradisjonelle og den samlende funksjonen som kirka kan ha. Jeg har aldri regnet meg selv som kristen selv om jeg sang i barnekor og deltok på søndagsskole. Jeg er veldig glad i kaker så kirkekaffen etterpå med kaker var noe vi likte godt. Vi deltok også på misjonsstund hjemme til eldre damer som serverte twist og viste oss bilder fra misjonering i Afrika. Det var topp. Vi var veldig aktive og kunne alt på rams i kristendoms-timene. Jeg kan min bibelhistorie, smiler Anna.

– Angående Afrika og videre over til hverdagsrasisme. Du har skrevet en del om det. Har du opplevd det selv?

– På vegne av min datter så har jeg jo det. Jeg skal ikke påstå at det har vært mye av det. Hun er lita og vi er ganske skjermet ut fra hvor vi bor og hvem vi omgås. Hun er selv lite klar over det, selv om hun er klar over at hun ser annerledes ut enn de fleste i klassen sin. Du tenker sikkert på det jeg skrev om Rotmo «Dette er personlig». Man skal være forsiktig med å skrive om ungene sine, men da ble jeg såpass provosert og sint. Det er lenge siden jeg skrev det nå og folk har kanskje blitt mer forsiktig med hva de sier til meg. Det var noen som antydte at vi var heldig fordi hun ikke var så mørk til å være afrikansk. Slikt tenker altså vanlig oppegående mennesker. Og så er det barn som kan si ting, men de kan jo mobbe for hva som helst. Og så har vi opplevd at noen har stått bak oss i køa på butikken og ikke ville stå bak noen som var ja,... jeg vil ikke bruke ordene. Nå skal man på død og liv tåle alt. Man skal ikke bli krenket. Man skal kunne tulle med alt. Greit ja, vi har ytringsfrihet

og det er viktig, men det betyr ikke at jeg skal kunne godta alt. Det er ikke sånn at jeg kan si hva som helst og forvente at ingen skal bli støtt eller fornærmet. Sannheten er at ord har betydning. Det at jeg reagerer på de ordene betyr ikke at de skal være forbudt eller settes fengsel for å si stygge ting. Jeg sier bare at det FORTSATT er stygt å si det. Jeg vil kjempe for retten til å si imot og så har du retten til å si det du vil, mener Anna som fikk enorm respons på begge sider i innlegget sitt mot Hans Rotmo.

– Jeg har ikke skrevet så mye om dette temaet i ettertid fordi det ble såpass drøyt og truende med både stygg sjikane og telefonoppringninger fra skjulte nummer. Det ble så heftig at da Dagbladet også ville publisere dette så må jeg gråtende ringe dem og be dem ta bort innlegget på nett. Vi er mennesker og ord har ekstrem stor kraft.

– Det nærmer seg jul og det har også vært en media-debatt om å søke om å få delta på skolegudstjeneste. Ønsker du at dine barn skal delta på det?

– Ja, jeg har ikke meldt henne av så da må svaret være ja. Jeg synes ikke man skal tilrettelegge for mye slik at den blir helt uten kristent innhold, men hvis kirka skal ha en skolegudstjeneste som alle skal komme på så stiller det også noen krav til kirka. Siden vi har ei kirke som er ei statskirke som skal være samlende så kan vi ikke ha ei kirke som f.eks ekskluderer folk av ulik legning som homofili og som står for holdninger som er avleggs. Kirken må følge med i tiden, men slettes ikke ta bort det kristne budskap. Det må vi tåle. Vi som ikke er kristne selv må ta ansvar og oppdra barna våre til å være best mulig rustet til å bestemme selv hvilke valg de eventuelt skal følge. Og da må vi være trygg på at det å gå i skolegudstjeneste går veldig bra. De må få et ektefølt budskap som er det som kirka står for og ikke noe utblandet. De må gjerne dele Fadervår for meg. Når de er i kirka så er det «værsågod her er barna våre», men gjør det ordentlig. Det å ha vært med i en moske ville også ha gått veldig bra for min del, sier Anna smilende.

– Hvis du skulle holdt en preken i Byåsen kirke. Hva ville du snakket om?

– Oi. Hun tenker seg om noen sekunder før hun sier. Jeg er opptatt av å bry seg litt lenger enn bare sin neste jeg da. Kristenheten til Sylvi Listhaug er jeg ikke så glad i – hvor de bare er opptatt av sine nærmeste. Jeg kommer fra Hemne. Barndomshjemmet mitt er rett ved et mottak for enslige mindreårige flyktninger. Min mor er veldig engasjert i dette og gjennom henne ble vi kjent med mange nye mennesker med ulik bakgrunn. Det er ganske enkelt å engasjere seg i verden rundt seg. For den er ganske nær, ikke sant? Vi trenger ikke å dra til Hellas for å bidra. Folk i dag bruker mye tid på det som er selvutviklende. Man skal bli tynnere, sterkere og alt det der, men jeg ville kanskje snakket om verdier og hvordan vi kan bruke tid på å gjøre omgivelsene rundt oss litt bedre for de som sliter og trenger mer hjelp i nærmiljøet.

– Hva ønsker du at kirka skal ha fokus på i lokalmiljøet på Byåsen?

– Oi, du spør vanskelig. Jeg synes ikke jeg har rett til å si noe om det siden jeg ikke en kirkegjenger selv, sier hun og stopper opp et øyeblikk.

– Men det er kanskje nettopp det kirka trenger av innspill? skyter jeg inn.

– Mitt inntrykk som ivrig leser av Menighetsbladet pluss at jeg vet om flere som jobber i Byåsen kirke er at det er ei inkluderende og samlende kirke. Og det er ei kirke i vår tid som har tilpasset seg ganske bra. Jeg er nok litt på antakelser nå, men de må ha den

Dette er personlig

Posted: mai 2, 2012 in Hverdagsliv
Tags: rasisme, rotmo, sinne
94

VEDLEGG:
 Dette skrev
 hun til
 Hans Rotmo

Hans Rotmo, dette er personlig.

Jeg har ofte holdt kjeft når jeg burde ha sagt fra. Som mor til ei datter født i Etiopia opplever jeg hverdagsrasismen regelmessig. Alt for ofte holder jeg kjeft.

Hvorfor?

Fordi jeg ikke ønsker å gjøre min datter oppmerksom på at folk ser på henne som annerledes, som underlegen, som fremmed, som en trussel. Som en søt neger med deeee traktorleppene. Osv.

Jeg holder kjeft og ignorerer så mye for å la henne føle seg normal.

Men dette orker jeg ikke holde kjeft om.

Hans Rotmo: Du tar en hel gruppe med mennesker, hvis eneste ting de har til felles er at de bor i Norge uten at de er etnisk norske, og tillegger de en rekke holdninger og kvaliteter på bakgrunn av det. Det er rasisme. Og slikt driver vi ikke med i Norge, eller?

Dessverre så opplever jeg mennesker med holdninger som Rotmos stadig vekk, men rasister, nei Gud forby! Vi er jo norske, vi mener da vel. HVIS JEG IKKE KAN SI NEGER HVA SKAL JEG KALLE DEM DA? Vi må da få lov til å si å gjøre akkurat hva vi vil, for vi mener ikke noe vondt med det. Det er typisk norsk å være selvgod.

Men det er vondt. For de som opplever å bli behandlet annerledes kun fordi de ser annerledes ut.

Og det er vondt for meg som må rømme fra Bunnpris fordi en voksen mann truer min 4-årige datter med bakgrunn i nøyaktig den samme retorikken som Rotmo bruker i sin sang.

Og akkurat nå er jeg glad det er lenge til jul. For å se dattera mi frydefullt syngende om tante Anna, og samtidig tenke på at han som skrev de vakre julestrofene er den samme som nå bidrar til å gjøre framtiden hennes hakket mer utrygg...

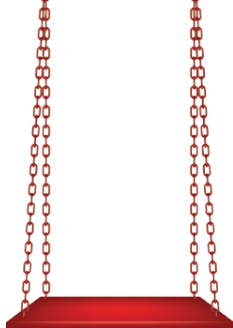
Det er ikke til å bære.

tanken at de skal være ei kirke for alle. For min del føler jeg at jeg kan gå i kirken her og føle meg vel. Det var også en stor tanke da vi skulle gifte oss i kirka på Tolga. Å skulle bli viet av en prest som er veldig konservativ ville for meg vært vanskelig. Jeg er jo glad i kirka egentlig. Når jeg kommer dit og føler at den er raus og inkluderende så kjenner jeg jo på at jeg er glad i å være inne i kirkerommet. Jeg synes om mange av salmene og liker å syngende dem i kirka. Pass på at det er lett å gå i kirka og at folk føler at de kan oppsøke den med sine behov, er Annas råd.

– Du sa at du kunne din bibelhistorie. Har du en favorittfortelling derfra?

Anna ler.

– Jeg er jo veldig glad i jula. Det har også med nostalgi og barndom å gjøre. Der kommer det med skolegudstjeneste inn. Familien min gikk ikke i kirka på julaften, så uten skolegudstjenesten ville jeg ikke hatt ett så sterkt forhold til det. Det å ha vært der før jul og at noen leste opp juleevangeliet synes jeg var veldig fint. Det er mange fine lignelser og historier i bibelen. Skolebarna bør ha kjennskap til den og jeg synes det er greit at de har litt mer kjennskap til kristendommen enn andre religioner. Men fortellingene har nok ikke noen reell overføringsverdi til mitt liv. Det er ikke slik at den skal si meg noe om hvem jeg skal være, selv om det er veldig mye av det kristne budskapet som samsvarer med det verdigrunnlaget jeg har selv. Jeg tror på livet og det å være tilstede her og nå og for de som er rundt oss, avslutter Anna Lian.

Leder av Sverresborg menighetsråd, Ivar Selmer-Olsen, er til daglig førsteamanuensis ved Dronning Mauds Minne Høgskole for barnehagelærerutdanning. I snart 40 år har han studert barndom og barnekultur. Vi har bedt ham skrive litt om

En barndom i forandring

Tekst og foto: Ivar Selmer-Olsen

Samfunnet er i endring og blir stadig mer komplisert. Dermed forandres også barns oppvekstvilkår. Sagt på en annen måte: Den barndommen som våre barn opplever er vesentlig annerledes enn den barndommen deres foreldre bærer med seg. Det er derfor vanskeligere enn noen gang før for foreldre, og ikke minst besteforeldre, å gjenkjenne sin egen barndom i dagens barndom. Det betyr ikke at dagens barn har det verre eller dårligere nå enn før. Men det betyr at det kan være problematisk for voksne å benytte sine egne barndomserfaringer som standard når man vurderer kvaliteten på dagens barndomsliv. Dette er noen av tendensene vi kan se:

- ❖ Barn har færre søsken enn tidligere. Omlag 90 prosent av ett-åringene går nå i barnehage, så når et barn blir født er eventuelle søsken allerede begynt i barnehagen. Spebarnslivet er blitt en alenetid med mor eller far. Samtidig er det en større prosentvis andel av voksenbefolkningen som har ansvar for barn.
- ❖ Pappa-rollen er dramatisk endret.
- ❖ Barn er i langt mindre grad ute på egen hånd uten tilsyn av voksne. Barn alene ute i gata eller mellom husene er så å si borte. Barnelivet er i en helt annen grad preget av voksen organisering gjennom barnehage, SFO og fritidsaktiviteter, særlig gjennom idretten.
- ❖ Kommersialisering, individualisering, konkurranse, reklame og både sosiale og usosiale medier preger dagens barndom mer enn noen gang, og den teknologiske utviklinga har for lengst nådd den tidligste barndommen. Vi har fått en barndom der hele verden og dens elendighet står tydelig fram for barn gjennom nyhetsmediene, ofte uforståelig proposisjonert på grunn av det stadig mer kommersialiserte nyhetsjaget blant mediebedriftene som har behov for å lage store overskrifter for å få solgt sine budskap.
- ❖ Skillet mellom ungdom og voksne, og mellom unge voksne og deres foreldre, er blitt mindre. Voksne i 30-40-årsalderen opplever at de og deres eldre foreldre mener det samme, leser de samme bøkene, går i de samme klærne, går på de samme konsertene og har det like travelt.

- ❖ Den relasjonelle kompetansen har økt både blant barn og unge. Ungdom i 13-16-årsalderen er mer lovlidige enn før, det er færre som ruser seg, og stadig flere unge har et godt forhold til foreldrene sine. Prestene sier at de aldri har hatt så seriøse og arbeidsomme konfirmanter. Samtidig øker ungdommens psykiske plager og stress.

Noen av disse forandringene er gode, andre bekymringsfulle. Men heldigvis er en av de endringene som også har skjedd at selv små barn har blitt tilkjent kompetanser man tidligere trodde de ikke hadde, og de har fått rett til medvirkning og rett til å uttale seg om sitt eget liv. FNs barnekonvensjon ble vedtatt allerede i 1989. Så da bør vi kanskje snart begynne å spørre barna selv om hvordan de har det?

Sverresborg kirkesenter

Samtidig som Sverresborg kirkesenter åpnet høsten 2014 gikk menighetens første «Kirketorsdag» av stabelen!

Kirke Torsdag

Middagen, som vi arrangerer én torsdag i måneden, har samlet mellom 70 og 100 personer hver gang. Målet med arrangementet har vært å samle lokalbefolkningen på Sverresborg til middag, og alle aldre har vært representert. Det har vært en fornøyelse å fylle kirkesenteret disse torsdagens! Spising, prat, lek og god stemning har preget arrangementet fra første dag.

Aktivitetene etter middag har vært forskjellig fra gang til gang. Vi har hatt alt fra 4-årskurs, besøk av kirkens nødhjelp, julekonsert, hellige-tre-kongers-vandring, sangstund for voksne, sangstund for barn og sjonglering, speiderbesøk og rebusløp. Noen kommer kun til middag og kaffe, og andre er med på både aktiviteter og middag.

Vi har rom for flere, og har du lyst til å komme kan du sende påmelding til ag728@kirken.no. Datoer for kirketorsdag finner du på side 9 i menighetsbladet.

Middagen serveres mellom kl. 16.00 og 17.00, og etterpå har vi ulike aktiviteter. Følg med på hjemmesiden vår og facebook-siden «Sverresborg menighet» for mer informasjon. Du kan være med på deler av kvelden, eller full pakke!

Velkommen til god middag, god prat og godt fellesskap!

- Stort å jobbe i kirken

Jeg er en 24 år gammel bergenser som endelig har funnet veien til vakre Trondheim. De tre siste årene har jeg studert teologi ved Menighetsfakultet (MF) i Oslo. Det betyr at jeg er 50 prosent ferdig med profesjonsstudiet i teologi, som er veien å gå for å bli prest. Men et ønske om å ta en pause fra forelesninger og lesesal førte meg hit til Byåsen kirke - noe jeg er veldig glad for! Her ligger alt til rette for at jeg skal få drive med det jeg synes er artig.

Før jeg flyttet til hovedstaden tilbrakte jeg to år på Sandane, en vakker perle på Vestlandet. Her gikk jeg på Nordfjord folkehøgskole, som også kalles **Friluftslivskulen**, først ett år som elev og deretter ett år som stipendiat (miljøarbeider og assistent). I tillegg til å lære masse om blant annet friluftsliv og ledelse, fikk jeg utfolde meg i nydelige omgivelser og utviklet et sterkt kjærlighetsforhold til snødekte fjell.

Jeg er også glad i å løpe og sammen med joggeskoene mine har jeg de siste ukene prøvd å bli kjent her i byen. Likevel setter jeg kanskje enda større pris på de rolige stundene, helst ute – rundt et bål med en kaffekopp eller på en høyt fjell med fin utsikt.

For meg er det stort å få lov til å jobbe i kirken. Kirken har vært viktig for meg helt siden min egen konfirmasjonstid. Først fordi det var et godt sted å være, etter hvert fordi jeg fikk utfordre meg

på små og store oppgaver, og senere fordi det var der jeg fikk bedre kjennskap til det jeg valgte å tro på og bygge livet mitt på. Jeg brenner for at kirken skal være et godt sted å være, et sted der alle føler en tilhørighet og et sted som er rotfestet i grunnen den er bygget på. Spesielt brenner jeg for konfirmantarbeidet i kirken og jeg gleder meg enormt til å bli kjent med årets kull.

IDA MARIE WELTZIEN

Byåsen og Sverresborg menighet takker våre annonsører:

Kulinarium Kantine AS
· Gourmetmat
· Alt innen selskapsmat
· Konditori · Catering

RING FOR UKENS TILBUD! 926 96 269
Tel 474 63 467 | Bromstad v 57 | 7047 TRONDHEIM

Elveseter
begravelsesbyrå

Ingen tillegg ved samtale i hjemmet

Døgnvakt: 72 84 50 80
kontakt@elveseter.com
www.elveseter.com

Trondheim gravmonumenter AS

Fabrik: Byneset v/Flakk 72 84 40 90

- Oppussing av steiner
- Navnetilføyelser
- Nedsliping av steiner
- Boltning av steiner
- Gravlykter og tilbehør

Byens største

BUNNPRIS

PRISENE TIL BUNNS - IKKE UTVALGET!
POST • TIPPING • APOTEK

BUNNPRIS HAVSTAD AS • Byåsveien 158
E-post: bphavstad@bunnpris.no

FLATÅS
BEGRAVELSESBYRÅ

Tlf. 73 99 22 22
Døgntelefon 932 90 086
www.flataas.no

PB

PIZZABAKEREN™

Pizzabakeren Øya 73 52 66 66
Pizzabakeren Byåsen 72 84 11 11

VIGDAL
begravelsesbyrå as

Establert i 1922

Mølabakken 5, 7224 Melhus
Vognhallvegen 2, 7023 Trondheim
72 89 00 80
Orkdalsveien 42, 7300 Orkanger
72 48 56 41

72 87 10 22
DØGNVAKT

www.vigdal.no

Selsbakk menighetshus

Rimelig leie til minnesamvær,
konfirmasjon, bryllup osv.

Kontakt: Kjell Steinar Holum
tlf.: 73 98 48 93

Byggmester
ULRIK RENDAL

Tlf. 915 44 254

Svanholm
GRAVFERD

Døgntelefon: 73 89 11 40 www.svanholm.no

Tlf. 72 56 51 10 | www.lianrestaurant.no
www.facebook.com/LianRestaurant

FRISOR
FIINBECK & FIA

Siste nytt innen klipp, farge,
extension og hårpleie

**Vi utfører alt innen hårpleie,
fra det klassiske til det moderne.**

Råkvåg: Tlf. 926 30 819
Ila: Tlf. 73 51 09 00
Byåsen: Tlf. 72 55 99 73
Stavset: Tlf. 72 56 13 33

Besøk vår hjemmeside:
www.fiinbeckogfia.no
www.peakshair.no

Eiendom - kontrakt - arv

www.advokatkvernes.no

Professor Brochs gate 8 A
7030 Trondheim

Tlf. nr. 93 28 60 60
Fax nr. 73 54 02 01
Org. nr. 992 136 251

Advokat Ola Kvernes
ola@advokatkvernes.no

EDEN HUD OG VELVÆRE
Alt innen hud, fot og kroppspleie på Byåsen.
Vognhallvegen 2, vis-a-vis trikkehallen på Munkvoll.
Åpningstider: Man-ons-fre: 10-17. Tirs-tors: 10-18
Gratis parkering. Tlf: 72 55 50 40

Offentlig godkjent fotterapeut

Hege Agate
tar hjemmebesøk
Tlf. 959 26 680

Agape
Trondheim

ROSKAFT
KJØKKEN STUDIO

Enormt utvalg | Topp service
Nydelige utstillinger | www.roskaft.no

JERNIA Eggen I MIDTBYEN SIDEN 1861

Prinsensgt. 51 - Tlf. 73 87 43 87
Jernvarer · Kjøkkenutstyr · Lås · Nøkler

Pianostemmer Jens Ski
renetoner.no

Tlf. 932 22 989

Steinerskolen i Trondheim Barne- og ungdomsskole

- et pedagogisk alternativ
der det kunstneriske engasjerer
og stimulerer lærelysten til elevene.

Mellomila 1c 7018 Trondheim Tlf. 73 87 90 80
www.trondheim.steinerskolen.no

STEINERSKOLEN I TRONDHEIM
SKANSEN
VIDEREGÅENDE STEINERSKOLE

Studiespesialisering
Kunst, håndverk og teater sammen
med teorifagene... NOE FOR DEG?

Fortløpende inntak

Mellomila 1c 7018 Trondheim tlf. 73 87 90 80
www.trondheim.steinerskolen.no

DEN NORSKE KIRKE
Kirkelig fellesråd i Trondheim

Vi tilbyr
GRAVSTELL
- hele året

For mer informasjon om innhold og priser - se våre nettsider

Nett: www.kirken.trondheim.no • Tlf: 994 36 000
E-post: post@kirken.trondheim.no

Møllemarken ved Skjelbreia

Tekst: Kjell Ivar Aune, Byåsen historielag

I bekken nedenfor Skjelbreia ligger ruiner av 2 store møllebruk. Møllene lå strategisk plassert ved den gamle ferdselsåren mellom Byåsen og Byneset. Ny vei ble anlagt her midt på 1800-tallet slik at det ble lettere å transportere varer mellom Byneset og Trondheim. Dette var hovedvegen fra Byneset langt inn på 1900-tallet inntil bilene tok over transporten av varer.

I flere hundre år ble møllene her benyttet av bønder på Byneset, Byåsen og Leinstrand til maling av korn. Møllene er nevnt i bygselkontrakt fra 1732, og Byneset Bygdebok forteller også om flere møllere bosatt ved Marken.

Grunnlaget for mølledriften var vann fra Kvistingen og Skjelbreia som ga kraft til drift av møllene. Mølledriften opphørte ca 1900 da man fikk elektrisk strøm og møllevirksomheten ble flyttet mer sentrale strøk, også til Leirelva nedenfor Leirsjøen,

MØLLERUIN nr 1 – øvre kornmølle

Ytre mål ca 7,90 x 7,55 m. (I taksten fra 1871 er den beskrevet 12 x 12 alen/ 7,45 x 7,45)

Ved takst i 1868/70 var den opprinnelige møllen i dårlig stand. Ved ny takst i 1871 var det bygd et nytt og større møllehus på samme tomt. Dette huset på hadde loft over hele bygningen. Det var flere trapper i bygningen og en kjørebro.

Møllebygningen var i 1871 taksert til 135 spesidaler. De tekniske installasjoner var til sammenligning taksert til 376 spesidaler. Dette omfattet hjulhus, vannrenner, vannhjul, indre maskineri med flere kverner.

Kart fra 1900 over området ved Skjelbreia i Bymarka og Marken gård

Møllebrukene i elva fra Skjelbreia, øst for gården Marken, er tegnet inn på kartet.

Øvre mølleruin 2009.

Nedre mølleruin: I perioden 1877-1888 leide Mons Magnesen Kleveland den nederste mølla, og monterte her en rivemaskin for shoddy.

Ca 1870 sto det en stuebygning ved møllene. Den inneholdt kjøkken med skorstein og en stue uten kakkellovn, takst 50 spesidaler. Det var også registrert en stallbygning med 4 rom for hester, takst 20 spesidaler.

MØLLERUIN nr 2 – nedre møllebruk, shoddymølle fra 1877

Ytre mål ca 10 x 7 m. (I taksten fra 1870 er den beskrevet: 16 x 12 alen/ 9,9 x 7,4, høyde 10 alen/ 6,2 m)

Opprinnelig en kornmølle med flere møllesteiner. I 1871 var huset taksert til 330 spesidaler, mens maskineriet var taksert til 960 spesidaler.

Haugianeren Mons Kleveland fra Arna sogn i Hordaland, f. 1843, kom i 1877 til Møllemarken. Han fikk leie den nederste mølla, og gikk straks i gang med å montere en rivemaskin for shoddy her. I starten bodde Mons på Hallsetaunet. Senere bygde han en liten stue like ved «krafullfabikken» som rev opp filler til shoddy.

Mons hadde gode kontakter til Byneset, og fikk mange venner der. I 1877 var han med på å danne Byneset Misjonsforening. Senere bidro han ved opprettelsen av Byåsen Sykepleieforening og andre kristelige foreninger.

I 1888 fikk Kleveland kjøpe en parsell på ca 10 mål, senere utvidet til 13 mål, av Stavset. Shoddyvirksomheten ble da flyttet hit til eiendommen Enrum, som lå ved Leirelva nedenfor Leirbrua.

Hvordan kan møllene ha sett ut?

Byåsen historielag har ikke foto eller tegninger av møllene, men vi har et maleri, malt av Nils Solem (1920-1983). Dette viser en vadmelsstampe ved Leirelva som lå mellom Leirbrua og Leirsjødemningen. Dette maleriet viser hvordan møllebygningene ved Skjelbreia kan ha sett ut for ca 100 år siden.

Litt lenger oppe i elva skimter vi et sagbruk. Denne saga ble flyttet til Vådalen i 1954.

GRUNNLAG

Branntakster fra Marken 1868/70 og 1871 Privatarkiv 22 Stabell-Gunneriusbiblioteket framskaffet av Eva Hov

Byåsminner

BM 1998 - Bjørn Seem: Tanker om de gamle møllene ved Skjelbreia
BM 2006 - Kjell Andersen: Kornmølla på Frøseth
BM 2007 - Arne Fjølseth: Fra Skjelbreia til Enrum på Stavset
BM 2012 - Arne Fjølseth og Morten Hofstad: Det daglige brødet (oversikt møllebruk ved Leirsjøvassdraget)

SLEKTERS GANG

BYÅSEN KIRKE

DÅP I BYÅSEN KIRKE

- 11.09. Viktoria Strøm Adolfsen
Jonas Hartweg Hirsch
Georg André Husby
- 18.09. Marius Sandrød Estil
Julia Haagensli
Aurora Otterstad-Hove
- 25.09. Isak Moxness Lysholm
Christian Løw-Hansen
- 02.10. Jonas Jule Eriksen
Aurora Johanne Wanvik Jektvik
Elise Rukke Sætertrø
- 16.10. Viljar Børseth Wormdal
- 22.10. Deniz Bue-Benek
Max Hirsch Trandum
- 30.10. Annie Simonsen Hoff
Torbjørn Sørli Wist

DÅP I ANDRE KIRKER

- 04.09. Nora Bakken-Dahl
Marie Linnea Grav-Hansen
Jorid Anne Trandem
- 18.09. Selma Fjelle
- 24.09. Lucas Elias Helland Aune
Edvard Gjestebø Hundstad
Sverre Rendal Lervåg

- 25.09. Matias Johannes Myhre
- 01.10. William Johansen
Maya Kristine Enger Rognskaug
- 02.10. Mikkel Berre-Auset
Karl Emil Juliebø Ekker
Karl Elias Juliebø Ekker
- 16.10. Charlotte Carstens
Madeleine Sørgård Nåvik
Nicolai Rostad
Ine Tømmerdal Kristoffersen
- 23.10. Stella Christi Bolme
Aksel Dahl-Finne
Nora Heide Slettedal
Iver Stangvik
- 30.10. Emma Westgaard Holmen

GRAVFERD

- 12.07. Hermann Marius Stormyr
- 15.07. Roar Wiggen
- 21.07. Ove Fjellstad Klungerbo
Jan Olav Rønneberg
- 20.07. Brighth Helle Bysting
- 22.07. Klaus-Dieter Wunderlich
- 02.08. Arvid Øyvann
- 04.08. Astrid Kristine Næsgaard

- 05.08. Karen Margrethe Torsteinson
- 12.08. Ingrid Søreid
- 18.08. Anne-Marie Jensen
- 19.08. Thor Borchgrevink-Persen
- 30.08. Olaug Walstad
- 02.09. Ellinor Reidun Ekornes
- 06.09. Gerd Nilssen
- 13.09. Lars Steinar Egseth
- 19.09. Christian Stoksund Nonstad
- 22.09. Bjørg Moen
- 29.09. Magnar Helgetun
- 30.09. Grete Stenersen
- 13.10. Otto Martin Iversen
- 18.10. Margrethe Pauline Fjerstad
- 27.10. Aud Storsveen Frederiksen
- 28.10. Synnøve Storlås

VIELSE BYÅSEN KIRKE

- 02.07. Bente Mathisen og Harry Jonassen
- 20.08. Ivar Arne Johnsen og Kristin Jakobsen
- 10.09. Laila Dagsvik Adsen og Sigmund Augdal
Anne Kristin Bollingmo og Arne Martin Simonsen

HAVSTEIN KIRKE OG SVERRESBORG KIRKESENTER

DÅP I HAVSTEIN

- 03.09. Henrik Nordmark
- 10.09. Marie Meisal Ask
Erlend Bones Overå
- 24.09. Klara Lund Aaker
Lukas Elias Helland Aune
Sverre Rendal Lervåg
Stella Ravna Rogne
Adam Sivertsen
Einar Hagan Vorre
- 25.09. Ingrid Abrahamsen Mikkelsen
Matias Johannes Myhre
- 02.10. Mikkel Berre-Auset
Karl Elias Juliebø Ekker
Karl Emil Juliebø Ekker
- 09.10. Ulrik Øvrebø Furnes
- 16.10. Charlotte Carstens
Nicolai Rostad
Madeleine Sørgård Nåvik
- 23.10. Stella Christin Bolme
Aksel Dahl-Finne
Marius Kalland
Kristine Måøy Kildal
Nora Heide Slettedal

DÅP I ANDRE KIRKER

- Oscar Jansson Nøstbakken

GRAVFERD

- 01.09. Eva Nordal
- 08.09. Reidar Hansen
- 13.09. Birgit Sæther
- 21.09. Marit Korsnes
Tore Jansen Evensen
- 23.09. Greta Andersen
- 07.10. Hildur Bøhle
Jan Thorvald Schaanning
- 11.10. Matts Bengt Jungward
Liv Lange
- 18.10. Bjørg Helene Wang

- 19.10. Samuel Uglem
- 21.10. Terje Bråthen
- 24.10. Harald Sørensen
- 01.11. Greta Ellinor Hemmingsen

VIELSE I HAVSTEIN

- 04.06. Toril Nygård og Vegard Hermstad
Mirjam Nørstebø og Jens Winsnes
- 11.06. Monica Sørensen og Mats Redergård
Ingrid Charlotte Vik og Kristian Stenkløv
Marit Valand Brakstad og Leif Marius Mathisen
Lotte og Erik Hoel
- 18.06. Elisabeth Bjørnli og Tommy Furø
Hege Marie Skorstad og Roger Maugeri Sørli
Ida Eide Mathisen og Mads-Gøran Arntzen
Hanne Munkvold og Geir Bakke
- 25.06. Cathrine Solberg og Harald Bergem Strand
Marie Sneeggen og Michael Terning
Linda Eidum og Øyvind Jensen
- 02.07. Anette Thommesen og Jørgen Ottesen
- 09.07. Pernille Altern og Torgeir Dahle
Kristine Rabben og Anders Wold Amundsen
Angelica Elvebakk og Rune Dypvik
- 16.07. Trine og Lars Christian Naterstad Lervik
- 23.07. Nina Slettvold og Tor-Erik Brovold
Maria Karlsten og Mathias Eikenes
Bente Camilla Selbæk Myhre og Jonas Strand
- 30.07. Mingming Xie og Håkon Gjeldre Wold
Helene og Magnus Mortvedt

- 06.08. Aina Jeanette og Sverre Andre Harøy
Katrine Langseth Knudsen og Remi Allegre
- 13.08. Mona Nesvold og Arne Reklev
Mia Lidahl Johansen og Espen Bjørge Hansen
Galina Rodionova og Are Johan Simonsen
- 20.08. Lise Mortensen og Jon Morten Lund
Silje Kristine Skogrand og Bjørnar Bolsø
Marte Larsdatter Fladvad og Christian Carlsen
Anne Berit Mogstad og Jan Ulrik Opstad Sinding
- 27.08. Mette Lise Pedersen og Tom Roger Bechsen
- 03.09. Lene og Christopher Sonflå Schrøder
Ailish Louise Octigan & Øyvind Bjøru Fjeldsæther
Marit Olsen og Øystein Ørjasæter Eikrem
Marthe Eidissen Holmeide og Lars Petter Nordmark
- 10.09. Ina T. Storholm Foss og Marius Larsen Rindal
Tonje Selin Guldborg og Tom Inge Iversen
- 17.09. Lene Jenssen og John Terje Dalhaug
Mia Næss Nilsen og Christian Mjølhus
Liv Ingrid Nordlund og Petter Gullhav Wanvik
- 24.09. Marit Tofte Kjøenstad og Mads Andreas Haugen
- 01.10. Tonje Alseth Østmo og Jørn P. Jakobsen Lænn
Ellen Five Sæther og Anders Myrland
Nina Lynum og Jan Roger Jenssen
- 08.10. Kristine Hjelmeland og Erlend Moe
- 15.10. Tonje Renate Bratterud og Lars Ola Liadal Stene

DET SKJER

Julekonserten DesemberLys

Arrangeres i Havstein kirke av Rolling Tones
søndag 4. desember kl. 17 og 19.

Repertoaret er både tradisjonelt og av nyere dato. Vi har alltid med oss musikalske gjester, og denne gangen har vi fått med oss to dyktige 5. årsstudenter fra Musikkonservatoriet i Trondheim; Bjørn Marius Hegge på kontrabass, og Vegard Bjerkan på piano.

Takk til Anne-Elise!

Anne-Elise Hugdal Lykke slutter som menighetspedagog i Sverresborg menighet. Hun har arbeidet i menigheten siden 2012 og arbeidet tidligere også en periode som vikar i stillingen. Anne-Elise har på den måten vært med på å bygge opp trosopplærings-arbeidet i menigheten. Hun er opprinnelig utdannet sosionom, og ønsker nå å arbeide mer i den fagretningen. Hun har en særlig interesse for familierapi.

- Jeg har trivdes svært godt i Sverresborg menighet, sier Anne-Elise, - det har vært en god stab å jobbe i, og jeg har lært mye. Ikke minst har arbeidet med å ta i bruk kirkesenteret vært flott å være med på. Det har virkelig vært et løft for menigheten. Drømmen om at det skulle bli et hus for alle generasjoner har virkelig godt i oppfyllelse. Jeg kjenner på en sterk takknemlighet.

Selv om Anne-Elise slutter i arbeidet her, hører hun til i menigheten, og er nær nabo med kirkesenteret. Og vi i menigheten vil takke henne for det hun har betydd gjennom sin fine og varme måte å arbeide på!

Byåsen – grønn kirke

Som kirke på Byåsen har vi et ansvar for å bevare skaperverket og bidra til å motvirke klimaendringene. For å gjøre Grønn kirke til noe mer konkret har menighetsrådet vedtatt en handlingsplan med seks tema. Handlingsplanen er laget etter innspill fra de ansatte/staben i Byåsen kirke, Diakoniutvalget, Shelter og arbeidsgruppa for Grønn kirke i Byåsen.

For at arbeidet med Byåsen som Grønn kirke skal gi resultater må det forankres hos flest mulig av oss som bor på Byåsen. Det første av de seks tema i handlingsplanen er da også:

Forankring i menigheten.

Under dette punktet er følgende tiltak prioritert:

- Vi vil forankre vårt miljø- og rettferdsengasjement i menighetens planer og årsmeldinger.
- Vi vil utfordre fellesrådet til grønn drift innen alle områder, og våre representanter i fellesrådet og menighetens administrasjon skal arbeide for dette.
- Vi vil engasjere oss i lokalt og regionalt grønt samarbeid, både i kirken og i samfunnet.

Menighetsrådet har det overordnede ansvaret for å følge opp disse punktene, i samarbeid med Diakoniutvalget og arbeidsgruppa for Grønn kirke i Byåsen. Ansatte i menigheten og de ulike arbeidslag i kirka vår kan bidra ved å velge miljøvennlig når det er mulig. I tillegg kan hver og en av oss ta grønne valg i hverdagen og slik ta ansvar for skaperverket. Men det er det vi kan gjøre i fellesskap som monner mest.

Til sammen kan vi utgjøre en forskjell, slik at nærmiljøet vårt, byen vår, landet vårt, kloden vår kan bli bra å leve i for de som er barn i dag.

Besøktjeneste

Har du litt tid til overs og lyst til å bli en del av besøktjenesten i Byåsen menighet? Eller kanskje du har lyst til å ha en besøksvenn?

Vi ønsker å starte opp en besøktjeneste i Byåsen kirke. Til dette trenger vi frivillige som ønsker å bidra for å gi en bedre hverdag til ensomme i vår menighet. Er du student, ute i jobb, hjemmeverende eller en «sprek» pensjonist som har litt tid til overs og kan gi noe til dine medmennesker? Da er det deg vi trenger!

Vi vil koordinere besøk av enkeltpersoner eller besøksvennepar. Besøkerne forplikter seg til å gå på besøk regelmessig. For eksempel en time pr. uke eller inntil 2 timer annenhver uke, og man forplikter seg til en minimumstid på et halvt år. Dette for å skape kontinuitet og forutsigbarhet for brukerne.

Om du føler deg ensom og har behov for en besøksvenn, kan du ta kontakt med **diakon Anne** på telefon **905 83 293**.

Menighetens hyggestund

Annenhver tirsdag kl. 11.30 i Byåsen kirke

3. januar Gjest: Linda Gjørøy fra Livsglede for eldre

17. januar Mette Moen Baatvik fra prosjekt «Arbeidsrommet» i Kirkens Bymisjon.

31. januar, 14. februar, 28. februar og **14. mars:**

Program kommer senere

Bønneuka for kristen enhet

arrangeres i Trondheim fra **15. til 22. januar 2017**. Dette er et samarbeid mellom ulike kirkesamfunn og menigheter. Les mer på www.bønneuka.no

Flott resultat på julemessa

Julemessa på Sverresborg kirkesenter 11. og 12. november ga et flott resultat: ca. kr 115.000,-, og det er ny rekord! Stor takk til alle bidragsyttere og alle som var innom!

Adresseavisens juleinnsamling

Siden 1915 har Adresseavisen samlet inn penger for å kunne gi til de som trenger det mest rundt jul. Siden 2003 har de samarbeidet med Kirkens Bymisjon som igjen samarbeider med de lokale menighetene. Pengene er en gave fra Trondheims befolkning, hvor målet er at de som trenger det mest skal få et lite pustehull i hverdagen, og en litt romsligere julefeiring enn de ellers ville fått.

Avhengig av mange bidrag

Selv om det er et ønske at alle som søker skal få en gave fra juleinnsamlingen, er dette avhengig av hvor mange bidrag som kommer inn. Det er dessverre ikke slik at alle som søker er garantert en gave, selv om man kanskje har mottatt gaver i tidligere år.

Søknadsfrist for å motta midler er 30. november. Kun søknader som er mottatt innen fristen, og som er korrekt utfylt, blir behandlet.

Slik kan du gi penger til Adresseavisens juleinnsamling:

- Send pengene via Vipps til 72606.
- Du kan også gi penger (bankgiro) til bankkonto 4202 24 87412
- Bidrag kan også gis i Adresseavisens ekspedisjon.

GUDSTJENESTER

BYÅSEN KIRKE

27. november 1. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Lys våken familiegudstjeneste ved Ludvig Aasen og Gunn Mogseth Skrove

4. desember 2. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

11. desember 3. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Lysmesse ved KFUK/KFUM-speiderne og Steinar Leirvik
Kl. 17.00: Gudstjeneste på Selsbakk menighetshus ved Steinar Leirvik

12. desember

Mandag kl. 17.30: «Mot jul» familiekonsert med Wenche Helene Fossen, Byåsen PreSould Children, Byåsen familiekor og Camilla Winsnes. Kveldsmat etter konserten.

18. desember 4. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Vi synger jula inn-gudstjeneste ved Camilla Winsnes og Wenche-Helene Fossen. Erik Bauck Bårdstu, sang.

23. desember Lille julaften

Kl. 11.00: Julegudstjeneste ved Steinar Leirvik på Kystad sykehjem.
Kl. 12.30: Julegudstjeneste ved Steinar Leirvik på Munkvoll sykehjem

24. desember Julaften

Kl. 11.30: Familiegudstjeneste ved Steinar Leirvik. Jakob Leirvik, sang.
Kl. 13.00: Familiegudstjeneste ved Steinar Leirvik og Kor Hærli.

Kl. 14.30: Familiegudstjeneste ved Ludvig Aasen og Byåsen skolemusikkorps

Kl. 16.00: Familiegudstjeneste ved Ludvig Aasen. Kenneth Vilstrand, sang.

25. desember Juledag

Kl. 11.00: Høytidsgudstjeneste ved Ludvig Aasen. Stein Ratkje, fiolin

26. desember 2. juledag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

8. januar Kristi åpenbaringsdag

Kl. 11.00: Juletefestgudstjeneste ved Camilla Winsnes og Byåsen familiekor

15. januar 2. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen.
Kl. 11.00: Ung messe i Sverresborg kirkesenter ved Camilla Winsnes og Marianne H. Brekken

22. januar 3. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

29. januar 4. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Familiegudstjeneste ved tårnagenter og Camilla Winsnes

5. februar 5. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

12. februar Sámannssøndag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen

19. februar Kristi forklarelsesdag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

26. februar Fastelavnsøndag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Steinar Leirvik

27. februar

Mandag kl. 17.30: Karnevalsgudstjeneste fra fest til faste med Byåsen Pre Soul Children, Byåsen familiekor og Vigdis Aakre og Steinar Leirvik

5. mars 1. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

12. mars 2. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen

19. mars 3. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Familiegudstjeneste ved Steinar Leirvik

26. mars Maria Budskapsdag

Kl. 17.00: Konfirmantmusikalen 360°. Billetter
Kl. 19.00: Konfirmantmusikalen 360°. Billetter

2. april 4. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Camilla Winsnes

9. april Palmesøndag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Ludvig Aasen

HAVSTEIN KIRKE OG SVERRSBORG KIRKESENTER

(Når ikke annet står, er det i Havstein kirke)

27. november 1. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Marianne H. Brekken

Kl. 16.00: Vintersang i Lo kirke ved Marianne H. Brekken

4. desember 2. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

11. desember 3. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

Kl. 18.00: Lysmesse ved Marianne H. Brekken

18. desember 4. søndag i adventstiden

Kl. 11.00: Familiegudstjeneste Sverresborg kirkesenter «Vi synger jula inn» ved Hans Kristian Solbu

24. desember – julaften

Kl. 13.00: Familiegudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

Kl. 14.00: Familiegudstjeneste i Sverresborg kirkesenter ved Marianne H. Brekken

Kl. 14.30: Familiegudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

Kl. 16.00: Familiegudstjeneste ved Marianne H. Brekken

25. desember – juledag

Kl. 12.00: Høytidsgudstjeneste ved Marianne H. Brekken

26. desember 2. juledag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

8. januar – Kristi åpenbaringsdag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

15. januar 2. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Ung messe i Sverresborg kirkesenter ved Marianne H. Brekken

22. januar 3. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

29. januar 4. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Familiegudstjeneste ved Marianne H. Brekken

5. februar 5. søndag i åpenbaringstiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

12. februar Sámannssøndag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Marianne H. Brekken

18. februar

Kl. 11.00: Dåpsgudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

19. februar Kristi forklarelsesdag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

26. februar Fastelavnsøndag

Sverresborg kirkesenter Kl. 11.00: Karnevalsgudstjeneste ved Marianne H. Brekken

1. mars Askeonsdag

Kl. 19.00: Fastegudstjeneste

5. mars 1. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

8. mars kl. 19.00: Fastegudstjeneste

12. mars 2. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

15. mars kl. 19.00: Fastegudstjeneste

19. mars 3. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Familiegudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

22. mars kl. 19.00: Fastegudstjeneste

26. mars Maria Budskapsdag

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Silje Kristin Meisal

29. mars kl. 19.00: Fastegudstjeneste

1. april kl. 11.00:

Dåpsgudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

2. april 4. søndag i fastetiden

Kl. 11.00: Gudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

5. april kl. 19.00: Fastegudstjeneste

9. april Palmesøndag

Kl. 11.00: Familiegudstjeneste ved Hans Kristian Solbu

ANSATTE

BYÅSEN MENIGHET

Byåsen kirke, Selsbakkliå 7, 7027 Trondheim

Sokneprest
Steinar Leirvik
tlf: 996 90 565

Kapellan
Ludvig Aasen
tlf: 481 13 436

Kapellan
Camilla Winsnes
tlf: 901 99 048

Menighetsforvalter
Ingrid Eikli Heggset
tlf: 994 36 000

Kantor
Wenche-Helene Fossen
tlf: 915 13 593

Leder menighetsrådet
John Stene
tlf: 952 63 022

Diakoniarbeider
Anne Talsnes Flatmo
tlf: 905 83 293

Menighetspedagog barn
Gunn Mogseth Skrove
tlf: 913 98 683

Menighetspedagog ungdom
Maria Fiske Eliassen
tlf: 952 07 509

Kirketjener
Håvard Singstad
tlf: 901 88 976

Vikar kateket
Ida Marie Weltzien
tlf: 908 02 875

Kontortid Byåsen:

man-fre kl. 10.00–14.00. Kirken i Trondheim, felles servicekontor Munkegata 6: Mandag, onsdag, torsdag, fredag: kl. 08.30–14.30. Tirsdager: kl. 08.30–13.30
Tlf: 994 36 000 | **Kontonummer:** 8601 43 54354 | www.byaasenkirke.no | post.byaasen@kirken.trondheim.no

SVERRESBORG MENIGHET

Gamle Oslovei 21, 7020 Trondheim

Sokneprest
Hans Kristian Solbu
tlf: 930 06 999

Kapellan
Silje Kristin Meisal
tlf: 907 81 749
(permisjon)

Vikarprest
Marianne Hermann Brekken
tlf: 911 28 616

Menighetsforvalter
Aud Singstad
tlf: 954 55 161

Kantor
Ingrid Smalås
tlf: 414 18 370

Menighetspedagog
Amanda Gerhardsen
tlf: 986 50 344 (vikar)

Diakon
Ingvild Svalastoga
tlf: 948 18 686

Leder menighetsrådet
Ivar Selmer-Olsen
tlf: 909 21 743

Kirketjener
Merete Thalberg
tlf: 902 42 527

Kontortid Sverresborg:

Tirsdag, torsdag, fredag kl. 10.00–14.00. Onsdager kl. 10.00–12.00.
Kirken i Trondheim, felles servicekontor Munkegata 6:
Mandag, onsdag, torsdag, fredag: kl. 08.30–14.30.
Tirsdager kl. 08.30–13.30

Tlf: 994 36 000

Kontonummer: 8601 43 54230

www.kirken.no/Sverresborg
post.sverresborg.trondheim@kirken.no

BYÅSEN PROSTI

Selsbakkliå 7, 7027 Trondheim

Prost i Heimdal og Byåsen
Bertel Aasen
tlf: 456 19 825

Avdelingsleder Heimdal og Byåsen soner
Lars Dagfinn Lossius
tlf: 976 63 110

Prosteseekretær
Nina Sandstrøm Angelsen
tlf: 994 36 000

Administrasjonskonsulent for Byåsen og Heimdal
Torill Godø
tlf: 916 36 260

Vakt-/nødtelefon for presten i Trondheim
481 62 569
Telefonen betjenes hverdager kl. 17.00–08.00 og i helger og høytider

HAVSTEIN KIRKEGÅRD
Tlf: 994 36 000 / 456 19 817 (dagtid)

Menighetsbladet
Postboks 3340
Hallset
7427 Trondheim

GJESTESKRIBENTEN

Knut Arnjot Braa

Guri Hetland

Hege A. Merakerås

Kristian Dahlberg Haug

Det kiler i magen

I skrivende stund er det november. Måneden det er lov å hate. Det har alltid forundret meg.

Jeg står til knes i ullgarn og pinner, og kjenner at jeg lever i pakt med naturen. Min natur. Jeg er i gang med julegave nummer atten, og er rørt av min egen fargesans og omsorgsevne. «Tenk hvor mye jeg gir av meg selv!», tenker jeg selvtilfreds. Jeg bøtter nedpå enda en klunk gløgg.

Det brenner et utall stearinlys i stua, og jeg hoster litt i eimen av all røkelsen. Det knitrer i ovnen, og jeg nyter det faktum at været utenfor tillater meg å bade i all denne hverdagslykken. INNENDØRS.

For på Byåsen er livet best ute, leser jeg på sosiale medier. Vi springer fra fjelltopp til fjelltopp, og liker å vise fram bilder derfra. Men i dag er det 10 minus, og det har så langt kun dukket opp ett eneste «Jeg-elsker-å-jogge-uansett-vær»-bilde på Snapchat.

Jeg kjevler iherdig på en ny deig, legger ut et fristende stemningsbilde på Face, og ønsker alle venner på verdensveven god helg. Så husker jeg på at det egentlig er tirsdag, og at «hjemmekontor» også betyr nettopp kontor.

Og jeg skulle da vitterlig lage historier i dag. For det er vanligvis det jeg driver med, her i verden. Og nå er det en opp-

dragsgiver som har bestilt både muntre og tåredryppende historier til fagdagen i januar. Jeg kaster meg over tastaturet, og er snart langt inne i en rørende sekvens om et skadeskutt reinsdyr.

Det er nesten så jeg må gråte en liten skvett selv, før jeg kommer til å tenke på den kakeboksen jeg fant på gjenbruksstasjonen til misjonssambandet i januar. Hadde ikke den et reinsdyr på lokket? Jeg graver i boden til jeg ser den kjære kassen med «Jul» i store bokstaver. Her ligger stjerner, kranser, en bitteliten Jesus fra SFO og tretti meter fløyelsbånd.

Det kiler i magen. Jeg greier ikke å la være, men må nynne White Christmas NÅ. Og det er midt i «may your days be merry and briiiiight...» at det ringer på døra.

Utenfor står en mann med oransje skjerf. Det er maken til den typen skjerf som deles gratis ut i byen, på denne tiden. Jeg synes umiddelbart synd på ham. Er han en av dem som gruer seg til jul? Han holder, med røde, iskalde fingre, fram en lapp. På gebrokkent engelsk lover den at han kan fix everything. «I paint house, clean window and remove snow.» Jeg rister på hodet. «Sorry. No thank you.» Han trekker på skuldrene. Snur og subber ned trappa. Går tungt videre til neste hus, mens skjerfet flagrer bak

ham. «Hvem var det som fant på at de skjerfene absolutt skulle være oransje?», tenker jeg for meg selv.

Jeg går inn og kjenner at jeg ikke orker å dikte mer om reinsdyr. Jeg må handle middag.

Jeg kler meg i ull fra topp til bunn, og går for å skrape snø av bilen. Det viser seg å være en strevsom affære. Jeg skubber utålmodig den lille plastbiten over ruta. Mannen med skjerfet er på vei mot bussholdeplassen, men stopper og ser på meg et øyeblikk. Så kommer han gående tilbake.

«I help», sier han. Jeg prøver å forklare at jeg ikke er interessert i verken taktekking eller vindusvask, men han tar opp et bibliotekskort fra lomma, og skyver det bortover bilvinduet med lange tak. Fingrene hans er helt stive. Jeg ser plutselig for meg kurven ved sofaen, breddfull av ferdige strikkeplagg. Min store stolthet siden august. Jeg springer inn, røsker til meg et par røde, tjukke votter, og rekker dem fram.

Han smiler, og tar imot dem. Smetter dem på med det samme og takker til jeg blir flau. Og så skraper vi hvert vårt vindu. Side om side. Mens vi synger White Christmas av full hals.

HEGE MERAKERÅS

Driver bedriften «Den gode historien,» og arbeider som forteller og kursholder i kommunikasjon